

53

2020.47.hét

Péntek 522-530

II. Jézus gyermekségének és rejtett életének misztériumai

AZ ELŐKÉSZÜLETEK

522 Isten Fiának földre jövele oly mérhetetlenül nagy esemény, hogy Isten évszázadokon át akarta azt előkészíteni. Ő maga mindent -- a "korábbi szövetség" [\[210\]](#) szertartásait és áldozatait, előképeit és szimbólumait -- Krisztusra irányít: Őt hirdeti az Izraelben egymást követő Próféták ajka által. Egyébként a pogányok szívében homályos várakozást ébreszt ezen eljövétel iránt.

523 Keresztelő Szent János az Úr közvetlen előfutára; [\[211\]](#) Tőle küldetett, hogy utat készítsen. [\[212\]](#) Ő maga a "Magasságbeli prófétája" (Lk 1,76), minden Prófétát fölülmúl, [\[213\]](#) az utolsó közülük, [\[214\]](#) megnyitja az evangéliumot; [\[215\]](#) anyja méhéből köszönti Krisztus eljövételét, [\[216\]](#) és abban találja örömét, hogy ő a "vőlegény barátja" (Jn 3,29), akit "Isten bárányának" nevez, "aki elveszi a világ bűneit" (Jn 1,29). "Illés szellemével és erejével" (Lk 1,17) jár Jézus előtt, és prédikációjával, bűnbánati keresztségével s végül vértanúságával [\[217\]](#) tanúságot tesz róla.

524 Az adventi liturgia évenként visszatérő ünneplésével az Egyház aktualizálja ezt a messiásvárást; ezáltal a hívők részt vesznek a Megváltó első eljövételének hosszú előkészítésében, és megújítják magukban a vágyat második eljövetele iránt. [\[218\]](#) Az előfutár születésének és vértanúságának ünnepén az Egyház egyesül az ő vágyával: "Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbednem" (Jn 3,30).

A SZÜLETÉS MISZTÉRIUMA

525 Jézus egy istálló alázatosságában született, szegény családban; [\[219\]](#) az esemény első tanúi egyszerű pásztorok voltak. Ebben a szegénységben ragyog föl az Ég dicsősége. [\[220\]](#) Az Egyház nem fárad bele ezen éjszaka dicsőségének megéneklésébe:

"A Szűz ma világra hozza az Örökkévalót,
És a föld a Megközelíthetetlennek
egy barlangot kínál.

Az angyalok és a pásztorok magasztalják Őt,
És a bölcsek a csillag nyomán közelednek,

Mert hiszen értünk született
A kicsinyke Gyermeke, az Örök Isten!"
[\[221\]](#)

526 Istenhez képest "gyermekké lenni" az Országba történő belépés föltétele; [\[222\]](#) ehhez meg kell alázkodni, [\[223\]](#) kicsivé kell válni; sőt "újra kell születni" (Jn 3,7), Istenből kell születni, [\[224\]](#) hogy valaki Isten fiává legyen. [\[225\]](#) A születés misztériuma teljeseedik bennünk, amikor Krisztus "formálódik" bennünk. [\[226\]](#) Jézus születése e "csodálatos cserének" misztériuma:

Ó, csodálatos csere! Az emberi nem Teremtője, átlakosított testet öltvén magára, a Szűztől születni méltóztatott; és férfi közreműködése nélkül jövén a világra, nekünk ajándékozta istenségét. [\[227\]](#)

JÉZUS GYERMEKSÉGÉNEK MISZTÉRIUMAI

527 Jézus *körülmetélése* nyolc nappal a születése után [\[228\]](#) jele annak, hogy besorolódik Ábrahám leszármazottai közé, a Szövetség népébe, hogy alávettetik a Törvénynek, [\[229\]](#) és jele annak, hogy részesévé válik Izrael istentiszteletének, melyben egész élete folyamán részt fog venni. Ez a jel előképszerűen jelzi a "krisztusi körülmetélést", ami a keresztség. [\[230\]](#)

528 Az *Epifánia* Jézusnak mint Izrael Messiásának, Isten Fiának és a világ Üdvözítőjének kinyilvánulása. A Jordánban történt keresztséggel és a kánai menyegzővel [\[231\]](#) együtt ünnepli a napkeletről jött "bölcsek" Jézus-imádását. [\[232\]](#) Az evangélium ezekben a "bölcsekben", a környező világ pogány vallásainak képviselőiben azoknak a nemzeteknek zsengeit látja, amelyek a megtestesülés által megvalósuló üdvösség örömhírét elfogadják. A bölcsek Jeruzsálemben jövele a zsidók királyának imádsására [\[233\]](#) megmutatja, hogy Izraelben Dávid csillagának messiási fényénél [\[234\]](#) azt keresik, aki a nemzetek királya lesz. [\[235\]](#) Az ő jövele jelzi, hogy a pogányok csak akkor tudják fölfedezni Jézust és csak akkor tudják Őt imádni mint Isten Fiát és a világ Üdvözítőjét, ha a zsidókhoz fordulnak [\[236\]](#) és elfogadják tőlük a messiási ígéreteket, ahogy azokat az Ószövetség tartalmazza. [\[237\]](#) Az Epifánia hirdeti, hogy "az összes pogányok belépnek a patriarchák családjába", [\[238\]](#) és elnyerik "Izrael méltóságát". [\[239\]](#)

529 A *bemutatás a Templomban* [\[240\]](#) úgy mutatja Jézust, mint az Elsőszülöttet, aki az Úrhoz tartozik mint sajátja. [\[241\]](#) Simeonnal és Annával Izrael egész várakozása jön az Üdvözítőjével való találkozóra (a bizánci hagyomány ezt az ünnepet találkozásnak nevezi). Jézust fölismerik mint a régóta várt Messiást, mint "a nemzetek világosságát" és "Izrael dicsőségét", de úgy is, mint "jelet, melynek ellene mondanak". A fájdalom kardja, amit Máriának jövendölnek, előre hirdeti azt a másik, tökéletes és egyedülálló följánlást a kereszten, mely ajándékozni fogja azt az üdvösséget, melyet Isten "minden nép színe előtt készített".

530 *A menekülés Egyiptomba* és a betlehemi gyermekgyilkosság [\[242\]](#) megmutatja a sötétség szembehelyezkedését a világossággal: "A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be" (Jn 1,11). Krisztus egész élete az üldözés jegyében fog állni. Övéi részesednek e sorsban. [\[243\]](#) Az Egyiptomból való visszatérés [\[244\]](#) a kivonulásra emlékeztet, [\[245\]](#) és Jézust úgy mutatja be, mint a végleges szabadítót.